

behandlingen. Jeg opfatter det nu ikke kun som rumlen, men som et ganske alvorligt problem i Danmark, at dødsyge mennesker ikke har fået den behandling, som de har haft krav på.

Fru Birthe Skaarup prøver ligesom at sige, at Socialdemokraterne ikke har været aktive i den her debat, ikke har afsat midler og ikke gjort noget – ministeren sagde, vi havde siddet på hænderne – og jeg vil gerne spørge fru Birthe Skaarup, om fru Birthe Skaarup på noget som helst tidspunkt i de forhandlinger, der har været med regeringen, har krævet, at Socialdemokratiet kom ind i de forhandlinger, og om Socialdemokratiet på noget tidspunkt ikke har været medvirkende til at støtte bevillingen af de penge, der har været afsat til kræftbehandling i Danmark?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Med hensyn til rumlen: Det var et alvorligt problem – det ved vi alle sammen – som har været rejst, nemlig at man ikke over for kræftpatienterne har levet op til det, man skal. Det er et alvorligt problem. Alvoren i det kan man jo også se med den tillægsaftale, der er lavet til kræftbehandlingsplan II, hvor man går ind og laver en enhed, der skal have overblik og styring af kræftområdet, så man helt kontant og hurtigt kan gå ind og slå ned på de steder, hvor man ikke overholder de her frister, og hvor man har snor i amterne, og det er det, jeg synes er så væsentligt.

Kl. 13.10

Med hensyn til økonomien, så er det, jeg har sagt, og det tror jeg der er andre der har sagt, at der ikke har været nogen forslag fra Socialdemokratiet om økonomiske indsprøjtninger til kræftområdet faktisk fra 2001. Det er det, der har været oppe at vende.

Med hensyn til aftaler ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og det må vente til næste omgang. Så er det fru Lone Møller for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Mener fru Birthe Skaarup, at oppositionen med rette skulle have kunnet gennemskue, at den behandlingsgaranti, som man havde tilsluttet sig, og som man havde lovet patienterne, ikke blev opfyldt? Mener fru Birthe Skaarup, at oppositionen havde mulighed for at gennemskue lige netop det her problem?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg går ud fra, at oppositionen, og jeg er også en del af oppositionen, har fået henvendelser fra folk, der ikke har fået opfyldt ventetiden. Men det kom jo op her netop på baggrund af en henvendelse, der kom fra et par nede fra Lolland, om, at de krav, som de ifølge garantien om de maksimale ventetider havde ret til at få opfyldt, ikke var blevet opfyldt. Det er helt åbenlyst, at det var der, vi blev opmærksomme på det.

Men jeg havde da haft de største forhåbninger til, at amterne opfyldte de forpligtelser, de havde over for patienterne, nemlig at hvis man ikke kunne give strålebehandling eller kirurgisk behandling inden for de 4 uger eller 2 uger, skulle man altså henvise til et andet sygehus. Sådan er det, og sådan er betingelserne, og det ved fru Lone Møller også godt.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg tror, vi alle sammen beklager de svigt, der er, uanset om de ligger i første led eller andre steder, for patienterne kan jo ikke rigtig bruge den diskussion til ret meget, i hvert fald slet ikke dem, der så er afgået ved døden, selv om nogle måske var afgået ved døden i kraft af deres sygdom, uanset om garantiperioden var overholdt eller ej. Så der har vi en fælles beklagelse.

Jeg synes desværre, tonen er blevet helt urimelig grim i kræftdebatten her i de sidste par dage, hvor det flyger med beskyldninger og man skal bære ansvar for noget, man slet ikke har haft en chance for at bære ansvar for. Så det, jeg egentlig har lyst til at spørge fru Birthe Skaarup om, er, om fru Birthe Skaarup kan huske, at vi to for et par år siden var ude og spørge, da kræftbehandlingsplan II var ret ny, og hvor jeg i hvert fald fandt ud af at stille et spørgsmål om, hvorfor nogle af kræftpengene skal være lånepenge, for så er det jo ikke rigtige penge, man giver derude til første instans.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Der er da ikke nogen i denne her sal og blandt de politiske partier, der overhovedet vil gå ind og sætte spørgsmålstegn ved, at det her er en alvorlig sag og det er en fælles sag, hvor man skal stå sammen i Folketinget om at få rettet op på det her område. Det regner jeg da også med man vil gøre nu, når debatten efterfølgende kommer her i Folketinget.